PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 6 / 2022 25. března – 7. dubna

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí **ZDARMA**

AKTUÁLNĚ: Jak pomáhá Písek Ukrajině

ROZHOVOR: Mezi řádky s Rudy Linkou

NEZISKOVKY: Athelas – První jarní probouzení

PUBLICISTIKA: Mikuláš Ota Buzický – Z lékaře dominikánským knězem

REPORTÁŽ: Cesta Petra Putny a Martina Zborníka na hranice světů

ZRCADLO: Sladké ceny zpestřily karneval v Oslově

T-Dance chystá premiéru Planety

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. **VYNIKNETE** mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

DIVADLO POD ČAROU
DUBEN 2022

Radegast Kozel Plzeň 10 11 12

Pátek **1.** 20:30	**HONZA KŘÍŽEK - koncert k novému albu "REVOLUCE"** Zpěvák, skladatel a producent Honza Křížek, kterého české publikum zná zejména jako frontmana dnes již kultovní formace z 90. let „Walk Choc Ice" nebo také jako kytaristu a zpěváka kapely Blue Effect, zavítá do Podčáry v rámci svých jarních koncertů k podpoře alba „REVOLUCE", které vyšlo v září 2021. Během večera zazní jak poslední crossoverová deska, již dominují kytarové riffy, stejně tak vybrané písně z repertoáru „Walk Choc Ice". Vstupné: předprodej 150 Kč, na místě 200 Kč, KK 100 Kč
Sobota **2.** 21:00	**ČERNÝ DESKY** Hudba od „šedesátek" po současnost Vstupné: 100 Kč, KK zdarma
Pátek **8.** 20:30	**VYPSANÁ fiXa** Pardubická formace se základy v rocku, obohacenými o prvky dalších žánrů, hlavně pop punku. Vstupné: předprodej 330 Kč, na místě 380 Kč, KK 280 Kč
Úterý **12.** 20:00	**Spolek Kašpar, Divadlo v Celetné : ILUZE** Láska, to je práce! Přední současný ruský dramatik a jeho hořká komedie. Čtyři lidé a jeden životní příběh. Rozebírat dávno minulé události a abstraktní prožitky (láska, porozumění, smysl života) nebývá dobrý nápad. A láska, to je práce! Hrají: Jan Potměšil, Miloslav Tichý Eva Elsnerová, Jitka Nerudová,. Režie: Jakub Špalek Vstupné: předprodej 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
Čtvrtek **14.** 19:00	**KONCERT PRO UKRAJINU** Benefiční večer na podporu ukrajinských uprchlíků, kteří svůj azyl před válkou našli v Písku. Kapely hrají bez nároku na honorář. Celý výtěžek ze vstupného bude prostřednictvím Města Písku směřován na konkrétní pomoc. Potvrzené kapely: Jakofakt?, Třetí sloka, Escape 2 The Jungle, 200 zbraní a další. Pořádá Divadlo Pod čarou a Centrum kultury města Písek Vstupné: 200 Kč KK zdarma
Pátek **22.** 20:30	**HUDBA PRAHA BAND: Barevný sny** Tomě k albu „Barevný sny". V roce 2015 se skupina Hudba Praha rozdělila na dvě části. Kytarista Vladimír Zatloukal spolu s několika dalšími původními členy Hudby Praha včetně svého mladšího bratra Bohumila Zatloukala založil Hudba Praha Band. V sestavě na právě vydaném albu doplňují bratry Zatloukaly a Jiřího Jedlíka Jarmila Kohlíčková a Daniela Litvíková-Čelíková ze zmíněného původního kapelního složení, a dále frontman Zdeněk Hnyk, Tomáš Šilouhal a Jakub Douda.. Vstupné: předprodej 290 Kč, na místě 350 Kč, KK 200 Kč
Sobota **23.** 20:30	**SPS a EIE** Dvě punkové stálice na pódiu Podčáry nesmí chybět ani letos!! Punk´s not dead a pogo stále letí! Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč
Pátek **29.** 20:30	**ESCAPE 2 THE JUNGLE & NÁHODNÝ VÝBĚR** Escape 2 The Jungle - jihočeská rocková skupina s přesahem do dalších žánrů, jako například pop, hip pop nebo elektronika, hrající skladby s českými texty, přichází po několikaleté odmlce s novým koncertním programem. Více na www.escape2thejungle.cz Náhodný Výběr - jedna z nejlepších českých klubových kapel na jihu Čech. Více na www.nahodnyvyber.cz Vstupné: předprodej 150 Kč, na místě 200 Kč, KK 100 Kč

divadlopodcarou
www.podcarou.cz

Kde nás najdete ?

Tyršova 28, 39701 Písek
Tel. : 774 598 332
E-mail: podcarou@podcarou.cz

Předprodej denně na baru Podčáry
nebo na : www.podcarou.cz
www.centrumkultury.cz

BONUM www.bonum-repro.cz
MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE
ROCK RADIO
KONABO
ŠIPKY KULEČNÍK FOTBÁLEK
PÍSECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ
ZOO DELUXOV
CRYONIX INNOVATIONS
MUSICGATE
ZIP inzert

PIŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na ***www.piseckysvet.cz.***

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjdou **ve čtvrtek** 7. a 21. dubna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI – mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – POMOZTE udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz!*

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vašim názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 6/2022, redakční uzávěrka: 23. 3. 2022
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519
Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.
Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení: **5015117001/5500** (Raiffeisenbank)
REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

OPILEC, AUTAŘ A SPREJER – *to jsou „hrdinové" březnové svodky Městské policie Písek. Akční záběry z denních i nočních zásahů píseckých strážníků můžete zhlédnout pravidelně na Youtube kanálu Města Písek. Nejzajímavějšími událostmi svodky vás provede* ***zástupce velitele Jaroslav Rapant.***

KRABICE OD SRDCE V PÍSKU – i Písečáci se zapojili velmi aktivně do mimořádné sbírky na pomoc ukrajinským dětem, kterou uspořádala Diakonie ČCE a TV Nova. V Písku se krabice shromažďovaly v hypermarketu Albert. *„Organizujeme humanitární pomoc přímo na Ukrajině, poskytujeme ubytování uprchlíkům a pomáháme s jednáním s úřady. Díky Krabici od srdce budeme moci nabídnout i radost a povzbuzení dětem,"* vysvětlila za Diakonii manažerka projektu Zdeňka Sobotová.

Foto Martin Zborník

FLORBAL: V pátek 11. března se konalo okresní kolo florbalu středních škol. Písecká průmyslová škola postavila tým převážně z žáků 3. a 4. ročníku, neflorbalistů. Ve finále vyhráli nad píseckým gymnáziem – vítězem několika předchozích ročníků – a postoupili do krajského kola.

Petra Krásová, učitelka SPŠ Písek

Nesouhlasím s vámi, ale...

Mnoho Písečáků se zapojilo do pomoci uprchlíkům z Ukrajiny. Web Píseckého světa zveřejňuje poděkování za sbírky uskutečněné na školách, v tomto čísle píšeme o mnoha dobrovolnících, kteří se do pomoci zapojili různými způsoby. Myslím, že to svědčí o tom, že se – někteří – dokážeme uskrovnit a nabídnout pomocnou ruku, je-li to potřebné. Do tříd mezi naše děti přicházejí ukrajinsky a rusky hovořící noví spolužáci a většinou si rychle najdou nové kamarády. Žijeme díkybohu už dlouho v míru a blahobytu, i když jsme si to tak nějak neuvědomovali – teď to můžeme aspoň malinko splatit... Ten, kdo chce. A někdo má jiný názor.

Také už dlouho žijeme ve svobodě. Nemuseli jsme se obávat říkat své názory, nemuseli jsme už dávno ze strachu rychle zavírat okna, jak si to pamatuju ze svého dětství, když začal můj skvělý dědeček nadávat na ty za... komunisty.

Chtěla bych, aby děti, které tu kolem nás dnes začínají brát rozum, se ve svém životě nemusely nikdy obávat poplašných sirén a speciálních varovných aplikací, o kterých píše Martin Zborník ve své reportáži z cesty na ukrajinskou hranici. Ale také si přeji, aby se nikdy nemusely obávat vyslovit svůj názor, ať už bude jakýkoliv. To je totiž druhé největší nebezpečí dneška: že budou pomalu a plíživě osekány naše svobody. Nedopusťme to. Nepřipusťme, aby byl kdokoli trestán jen za to, co si myslí, za svůj názor.

Spisovatel Salman Rushdie, který v roce 1988 rozhněval muslimy svou knihou Satanské verše (a byl za ni odsouzen ájatolláhem Chomejním k trestu smrti), mnohokrát prohlásil, že právo na svobodu projevu musí být absolutní – jinak to není svoboda. „John F. Kennedy i Nelson Mandela použili stejnou větu o třech slovech: 'Svoboda je nedělitelná'," řekl Rushdie. *„Nemůžete ji ořezat, jinak přestane být svobodou." A slavný citát „Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit Vaše právo to říkat," sice prý neřekl Voltaire, ale to nic nemění na jeho významu. Nepalme knihy a neupalujme ty, s nimiž nesouhlasíme.*

ZDENKA JELENOVÁ

Sladké ceny zpestřily karneval v Oslově

Mateřská škola Oslov a Mladé ženy Oslov uspořádaly v sobotu 19. března, v den, kdy svůj svátek slavili všichni Josefové a Pepíci, tradiční Dětský karneval. Přestože začátek akce byl stanoven na dvě hodiny po poledni, už o hodinu dříve se začal pěkně vyzdobený sál hostince U Hrachů plnit prvními nedočkavci. Zřejmě se jednalo o jeden z posledních letošních karnevalů na Písecku, a tak dorazily děti (se svými dospělými doprovody) nejen z Oslova, ale i ze Zvíkovského Podhradí, Vlastce, Tuklek, Písku a dalších míst.

Organizátorkám se znovu podařilo, i díky sponzorům, kteří místním dětem každoročně zachovávají velkou přízeň, sehnat spoustu cen do bohaté tomboly, v kuchyni místní mateřské školy vzniklo 45 nádherně barevných dortů a desítky zdobených perníčků. Osobně vyrobený dort přinesl i mistr zvuku Jiří Dlouhý. Karneval zahájil klaun, poté již zaměstnankyně mateřské školy pozvaly děti na parket k tanci a následně i k různým soutěžím o ceny, například v nafukování balónků, podlézání překážky a podobně. Všichni se dobře bavili, zvláště při exhibičním vystoupení do slušivých masek oblečeného personálu mateřské školy.

Jako každý rok, i tentokrát všichni v zaplněném sále s napětím sledovali losování tomboly o pěkné ceny a již zmiňované sladkosti. Každý výherce po převzetí ceny ihned vylosoval další

lístek, takže tombola měla spád. Všechny ceny byly předány, nezbyla jediná. Poté opět následoval tanec a na úplný závěr zaznělo i ujištění, že za rok se děti v maskách opět sejdou v Oslově.

Text a foto: FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Jak pomáhá město Písek Ukrajině – a jak to bude dál

Zeptali jsem se místostarosty Petra Hladíka a tiskové mluvčí Petry Měšťanové, jak probíhá v našem městě dosavadní pomoc lidem prchajícím z Ukrajiny před válečnou agresí Ruska a jaké další kroky město plánuje do budoucna.

Jaký je aktuální počet lidí, kteří do Písku dorazili v souvislosti s válkou na Ukrajině?
V Písku bylo k 20. březnu 495 Ukrajinců s přiděleným pobytovým oprávněním, více než 200 z nich jsou ženy ve věkové kategorii 19 až 65 let, dětí od nula do 18 let je přes 190.

Jaký je systém péče o ně na území našeho města?
V prostorách budovy v Sovově ulici funguje Poradenské místo pro občany Ukrajiny, které je otevřeno od pondělí do pátku od 8.00 do 14.30 h. Na poradenskou linku +420 705 628 754 je možno volat od pondělí do pátku od 8 do 17 hodin. Zřídili jsme i speciální e-mailovou adresu ***pomocukrajine@mupisek.cz***, kam nám lidé píší nabídky pomoci – a obracejí se na ni i Ukrajinci, kteří hledají ubytování. Město utečencům ve spolupráci s ČSAD Autobusy České Budějovice zajišťuje dopravu do Krajského asistenčního centra pomoci Ukrajině – KACPU v Českých Budějovicích. Od 21. března fungují pro děti od tří do 15 let adaptační skupiny a školy se připravují na jejich zapojení do běžných

tříd. Spolupracujeme s Jihočeskou hospodářskou komorou, Úřadem práce ČR a zaměstnavateli při hledání pracovních příležitostí pro Ukrajince. Koordinujeme materiální pomoc – zřídili jsme sběrné a poté výdejní místo materiální pomoci v Portyči, které bude fungovat do 25. března, potom bychom rádi, aby tento druh pomoci zajišťovaly místní neziskové organizace. Lidé i firmy do Portyče nosili a stále nosí potřebnou materiální i potravinovou pomoc, kterou pak poskytujeme uprchlíkům na základě jejich aktuálních potřeb.

Jaké jsou ubytovací kapacity nabízené městem?
V Sovově ulici je k dispozici 50 lůžek, jedná se však o nouzové a dočasné ubytování. Ukrajinci zde mohou zůstat do konce května. Průběžně se snažíme utečence umisťovat do jiných ubytovacích kapacit.

Plánuje Město Písek ve svých objektech zřízení dalších míst dočasného hromadného ubytování pro zvládnutí stále přibývajících počtů běženců?
Ne.

Jsou tyto aktivity koordinovány na úrovni kraje, případně státu?
Ano, prostřednictvím KACPU.

Jaká je v této souvislosti stanovená cílová kapacita přijetí běženců pro naše město?
Krajem stanovený počet uprchlíků pro město Písek je 416 osob.

Dvě pětiny příchozích jsou děti. Jak bude město postupovat v oblasti jejich vzdělávání?
Od 21. března fungují tzv. adaptační skupiny v prostorách ZŠ T. G. Masaryka, která pro ně uvolnila pavilon se šesti třídami. Chce jim ještě před samotným nástupem do škol pomoci poznat české prostředí, jazyk i samotné město. Děti budou rozděleny do skupin podle věku a věnovat se jim budou Ukrajinci, kteří mají zkušenosti v oblasti školství a volnočasových aktivit. V píseckých základních školách jsou v současnosti dostatečné kapacity pro začlenění nových žáků. Pro ukrajinské děti od tří do šesti let pak bude fungovat samostatná dětská skupina. Začleněním uprchlíků do našich škol nebude nijak omezena dostupnost vzdělání pro písecké děti. Chceme také pomoci se zajištěním kurzů češtiny pro dospělé.

Saša Zajíčková v městském výdejním centru pro uprchlíky z Ukrajiny, zřízeném vedle kina Portyč

Jaké jsou možnosti uplatnění na místním pracovním trhu?
Na Písecku zatím evidujeme zhruba sedm desítek volných pracovních míst od místních firem, zájem je např. o obsazení pozic šiček nebo operátorek výroby.

Jsou zde volnočasové nabídky pro příchozí děti?
Ano, již nás kontaktoval Dům dětí a mládeže Písek a některé sportovní kluby s nabídkou volnočasových aktivit pro ukrajinské děti. Máme také nabídku církví – možnost využití klubů pro děti.

Co je teď nejvíce potřeba? Jaké mají občané města aktuální možnosti zapojit se do pomoci?
V tuto chvíli je nutné zajistit utečencům zejména dlouhodobé ubytování. Město má své kapacity již vyčerpané. Chceme proto například pomoci zprostředkovat pronájem bytů mezi Ukrajinci a majiteli nemovitostí. Výzva města cílí na ty majitele bytu, kteří by svou nemovitost chtěli nabídnout těmto lidem v nouzi za výhodnějších podmínek. Město jim pomůže zprostředkovat uzavření smlouvy. Zájemci se na nás mohou obrátit prostřednictvím e-mailu ***pomocukrajine@mupisek.cz***. Jejich nabídku včetně podmínek pronájmu zaevidujeme a propojíme s případným zájemcem.

Jaké konkrétní neziskové organizace se zapojí po 25. březnu do koordinace a distribuce pomoci na území našeho města?
Jedná se o Charitu Písek a Český červený kříž, které se do pomoci uprchlíkům v rámci své činnosti zapojily již v uplynulých týdnech.

Kam se mohou v současnosti lidé hlásit s nabídkou účinné dobrovolnické pomoci na území našeho města?
Dobrovolnickou činnosti velmi dobře zajišťuje Dobrovolnické centrum Bonum Charity Písek.

Kdo bude na území našeho města dále koordinovat materiální, asistenční, finanční či integrační snahy pro osoby z Ukrajiny, které se rozhodly zůstat v Písku a jeho okolí?
Zatím všechny tyto oblasti koordinuje město Písek.

Ptal se MARTIN ZBORNÍK, foto Zdenka Jelenová

INZERCE

Zprávičky z Písku a okolí

Nový nájemce převezme Živec

Chata Živec opět ožije a bude návštěvníkům Píseckých hor nabízet občerstvení i ubytování. Městu se v novém výběrovém řízení podařilo vybrat nájemce, který objekt převezme 1. dubna. *„Do výběrového řízení se přihlásilo šest zájemců. Nejvýhodnější nabídku předložila firma DIO restaurant a penzion Putim, s. r. o., která navrhla nájemné, které se bude v průběhu pěti let postupně zvyšovat, první rok bude činit 174 tisíc korun bez daně a během pěti let vystoupá na částku 336 tisíc korun bez daně za rok, v následujících letech by nájemné mělo zůstat v této výši,“* řekla **místostarostka Petra Trambová**.

Na Živci zůstane zachován provoz restaurace i penzionu, nový nájemce počítá také s pořádáním kulturních a hudebních akcí. Otvírací dobu bude muset přizpůsobit tak, aby byl zajištěn potřebný servis pro návštěvníky přilehlých lanových hřišť v sezoně i mimo ni. Město vybralo nájemce chaty Živec na druhý pokus. Loni na podzim se do výběrového řízení přihlásil jen jeden zájemce, který nabídl roční nájemné jednu korunu. Město proto výběrové řízení zrušilo, nové vyhlásilo letos v lednu. Turistická chata prošla v roce 2019 celkovou rekonstrukcí, která stála 16,6 milionu korun bez DPH. Restaurace má kapacitu 80 míst, v pokojích lze ubytovat až 26 hostů. *-MŮ-*

T- Dance chystá premiéru Planety

Ve čtvrtek **31. března** se T- Dance chystá na velkou premiéru tanečního příběhu Planeta *(viz foto na obálce)*. Po dlouhé pauze se tanečnice moc těší, až budou moci ukázat, na čem za zavřenými dveřmi tanečního sálu pracovaly. Planeta ožije na prknech divadla Fráni Šrámka, kde bude letošní Taneční večer s T- Dance probíhat. V první části se představí choreografie, které nás reprezentovaly loni na celostátních soutěžích. Na ně navážou choreografie, jež budou soutěžit letos. Nesmí chybět baletní sóla, s nimiž budou tanečnice již v neděli 3. 4. na MIA festivale v Českém Krumlově bojovat o cenné kovy. Také uvidíte naše nejmenší tanečnice – jejich první opravdové vystoupení na jevišti. Po přestávce se mohou všichni naši příznivci těšit na premiéru tanečního příběhu na téma PLANETA. Je potřeba se zamyslet, jak se k planetě chováme. Každý z nás může pomoci. Příroda není odpadkový koš. Choreograficky se na tvorbě Planety podílely Gabriela Kroutilová a Rozálie Zborníková. A co nás čeká dál? V první řadě se těšíme na **29. dubna**, kdy společně oslavíme DEN TANCE v Palackého sadech. Všem přejeme krásné jarní dny plné tance! ***T-DANCE***

Setkání harmonikářů v Písku

Mezinárodní setkání harmonikářů se uskuteční v Kulturním domě v Písku **v sobotu 9. dubna od 13 hodin**. A bude se jednat již o 17. ročník. Ani tentokrát nebude chybět Toulavá kapela a další skvělí harmonikáři a heligonkáři, kteří se mohou do 1. dubna hlásit u pana Janouška na telefonním čísle 724 338 968 nebo v Centru kultury na e-mailu marketing@centrumkultury.cz. Účinkující mají vstupné zdarma a jejich doprovod poloviční vstupné. Ostatní návštěvníci si mohou vstupenky za 160 Kč zakoupit na pokladnách Centra kultury nebo online na ***www.centrumkultury.cz***.

INZERCE

Prácheňské muzeum vydalo dvě nové publikace s regionální historií

Vzpomínáte na výpravnou výstavu Pevnosti bronzového věku? V Prácheňském muzeu v Písku byla k vidění celé loňské jaro. Patřila k těm, které tolik nezasáhla vynucená uzávěra, a tudíž si ji návštěvníci mohli patřičně užít.

Expozici přichystal náš bývalý kolega archeolog Daniel Hlásek. Ten je i autorem stejnojmenné publikace, která vyšla krátce před koncem loňského roku. Představuje v ní více než dvacet hradišť doby bronzové z jižních Čech a jak říká sám autor: *„Nadšence do archeologie dílo potěší, pro zájemce o dobu bronzovou a různé opevňování je to nutnost.“* Kniha je plná barevných fotografií a obrázků, nádherné jsou zejména letecké snímky fotografa Libora Sváčka. Na publikaci lze pohlížet také jako na jakýsi bedekr po nejzajímavějších archeologických lokalitách jihu Čech. Všechna prezentovaná místa totiž mají silného genia loci - ať už pramení z nádherné polohy, závanu minulosti nebo z malebného výhledu. Posuďte sami: Chřešťovice – Sv. Ján, Oslov – Svatá Anna, Písecká Smoleč – Hradiště. Více než stostránkovou knížku zakoupíte výhradně v muzejním obchodě v otevírací době muzea za 220 korun, můžeme ji i poslat poštou.

S jistým zpožděním vydalo muzeum i obvyklou publikaci **Prácheňské muzeum v Písku v roce 2020**. Ta po třiceti letech změnila svou vizuální podobu, výrazně se rozšířil i obsah. Přináší souhrn, co zvláštní rok 2020 do muzejní práce přinesl, ale především obsahuje velmi obsáhlou odbornou část. Pro Písečáky může být například zajímavé, že se snad definitivně povedlo rozklíčovat identitu doposud záhadného krále na západní stěně Rytířského sálu píseckého hradu. Kdo je onou tajemnou postavou, prozradí článek polského historika Boguslawa Czechowicze. Po osudech sochy Neptuna, jehož kopie se nachází v Palackého sadech, pátral historik Bohumír Bernášek a archivář Jiří Pešta.

Autoři předkládají čtenářům skoro detektivku o soše a kašně stojící původně na Velkém náměstí, jejíž části se pak jaksi poztrácely. Muzejní geolog Jaroslav Cícha se zase zaměřil na problematiku nedávných nálezů zlatých nugetů, které přinesl rozvoj hledačství s detektory kovů. Není to kompletní výčet článků, publikace jich obsahuje mnohem více, však má téměř tři sta stran. I ta je k dostání v muzejním obchodě, stojí 300 korun.

VAŠE MUZEUM

Třetího dubna pořádá Sladovna Den pro Ukrajinu

S ohledem na aktuální situaci hledá i Sladovna cesty, jak být nápomocná. Kromě volných vstupenek pro rodiny zasažené válkou plánuje benefiční Den pro Ukrajinu. Na programu bude například divadelní představení nebo promítání filmu.

Hned několik akcí s dobrovolným vstupným čeká návštěvníky v neděli 3. dubna ve Sladovně a v kavárně Balzám Café, výtěžek z nich půjde lidem zasaženým současnou situací na Ukrajině.

Některé části programu budou překládány do ukrajinštiny, na své si tedy přijdou všichni bez ohledu na národnost či jazyk. „Cílem je jednak pomoci finančně, ale i otevřít diskusi na dané téma. Sladovna je místem setkávání všech generací, všech dětí a jejich dospělých, srdečně tedy zveme každého, kdo bude mít chuť přijít," říká ředitel Adam Langer.

Akce proběhnou v prostorách galerie a kavárny Balzám Café. Den zahájí dopolední Jóga smíru, následovat bude návštěva interaktivních výstav s překladatelem: rodiny s nejmenšími dětmi si budou moci pohrát v Pilařišti nebo Mraveništi, větší čeká ponor do světa animace v Animáriu. Nedělní odpoledne bude patřit také divadelnímu představení ruské studentky DAMU Moskva – Dačoje a promítání filmu českých tvůrců V Kyjevě se nestřílí. Detailní informace a harmonogram najdete

na webu a Facebooku Sladovny.

Na recepci se už nyní nachází zapečetěná kasička Charity Písek, do které můžete přispět libovolnou částkou. Výtěžek půjde přímo ukrajinským občanům hledajícím pomoc na území Písecka.

Tým Sladovny by dále rád nabídl případnou spolupráci při tvorbě galerijního programu nebo při realizaci festivalu Pískoviště umělcům, lektorům či učitelům, kteří přišli do Písku. Ozývat se mohou na e-mail: adam.langer@sladovna.cz.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ, Sladovna Písek

Potřebují občané města Písku další změnu územního plánu?

Územní plán města je důležitý dokument, který má vliv nejen na rozvoj města. Město Písek má poměrně nový územní plán, který byl zpracován poněkud v rychlosti, nicméně na přání tehdejších zastupitelů a vedení města. Někteří z tehdejších zastupitelů jsou i zastupiteli současnými a přesto, že územní plán schválili, nyní volají po zhotovení ÚP nového, prý ten stávající oplývá chybami, je zpracován v přílišné podrobnosti a podobně...

Zvláštní, co si o tom myslet. Chtějí místo územního plánu slepou mapu katastru, kterou by doplňovali podle potřeb developerů, fabrikantů, svých známých, podle potřeb toho, kdo je právě u moci?

Přesně tak mi poslední roky připadá hlasování na zasedání zastupitelstva – známému a bývalému zastupiteli věříme, my se s ním známe, a tak mu ÚP změníme! Co na tom, že změna nezapadá do celku, že poškodí stávající obyvatele, že odůvodnění změny je pouhým odkazem na byznys...

Nyní probíhá změna ÚP č. 4 – změnit relativně malé území naproti statku v užívání zemědělské školy v Dobešicích na průmyslovou zónu. V argumentech pro jednání zastupitelů bylo na úvod uvedeno: *„Pozemky jsou situovány v urbanizované části města, v severozápadní části průmyslové zóny. (...) Z východu jsou lemovány vzrostlou zelení. Pozemky nejsou součástí zastavěného území města. Nicméně jsou situovány do území, které je ze všech stran výrazně urbanizované...“* …. Zcela je vynecháno, že pozemky přímo sousedí se stejně využitelnými pozemky, na které navazují. *„Zbývající část pozemku p.č. 2663 je zahrnuta do ploch zeleně ochranné a izolační (ZO), na které je pomocí překryvné funkce vymezen lokální biokoridor LBK 340.“* Aha, tady je napsáno, že zeleň je tu vlastně ochranná a izolační, na které se nesmí stavět, navíc zelení prochází zmíněný biokoridor, ovšem musíte se orientovat v popisu ploch v ÚP.

„Pozemky jsou s ohledem na blízkost silnice I. třídy a železniční trati, i s ohledem na provoz směřující do průmyslové zóny, zatěžovány hlukem a jejich využití pro bydlení, jak předpokládá stávající územní plán Písek, se nejeví jako příliš vhodné.“ – Úřad předložil stávající územní plán s takto navrženým využitím pozemků ke schválení zastupitelům v roce 2015, ani úřad, a dokonce ani vlastník pozemku proti tomuto využití v době schvalování ÚP nic nenamítali, to znamená, že se jim to využití pozemků tehdy zdálo jako vhodné. Ovšem dnes je využití pozemků úřadem hodnoceno ve prospěch navržené změny.

Úřad územního plánování na závěr konstatuje, že s navrhovanou změnou ÚP Písek souhlasí. *„Využití pozemků pro distribuční (logistické) centrum je vhodným využitím pozemků, které odpovídá způsobu využití celé předmětné lokality.“* Tak jasně, proč se nepodívat, jak pokračuje území za silnicí, na které současné využití pozemků navazuje, proč se nepodívat na pozemky sousední, které jsou také v kategorii SM-MV, tedy spolu tvoří jeden celek. A tím celkem prochází průmyslovou zónou zcela okleštěný biokoridor a překrývá se se zelení ochrannou a izolační! Poslední věta z vyjádření úřadu dokonce vytváří dojem, že touto změnou dojde ke vhodnému využití pozemků v celé lokalitě. No nedojde, pořád tu zbydou pozemky mezi těmito a těmi v průmyslové zóně, které jsou v současnosti užívány k bydlení. Bydlení lidí.

Biokoridor je definován jako území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť. Podívejte se na mapu území, kudy biokoridor vede a v jaké šíři. Já v tom, co zbylo ze zeleně v průmyslové zóně, síť tedy nevidím...

A pokud bych se oprostila od toho, jak se svým vlastním přičiněním zbavujeme fauny a flory nebo orné půdy, stále hovoříme o změně ÚP, kterou rozšíříme průmyslovou zónu. Navíc nebude sloužit místnímu podnikání, ale bude to překladiště pro doručovací společnost. Jak bylo řečeno za ZM, pokud budou zastupitelé třikrát do roka měnit územní plán, naruší tím jistotu stability katastru města – a město se stane nedůvěryhodným partnerem nejen pro majitele pozemků...

MICHAELA ŠŤASTNÁ
/redakčně zkráceno, celý text najdete na www.piseckysvet.cz/

Jarní nadílka v knihovně

Dubnový program přináší návštěvníkům knihovny bohatou a pestrou nabídku. V pátek 1. dubna bychom vás rádi pozvali na setkání platformy Svět v Písku. Představíme si nově vznikající klub Kids for Kids, ve kterém mohou na dobrovolnické bázi české děti trávit čas s dětmi z Ukrajiny. Prvního dubna také proběhne tradiční celostátní akce pro dětské čtenáře Noc s Andersenem.

V pondělí 4. dubna oficiálně zahájíme druhou fázi školního projektu **Kameny zmizelých**. Těšit se můžete na komentovanou prohlídku písecké synagogy s judaistou Pavlem Šnorkem. V úterý 5. dubna promítáme aktuální snímek **„My jsme Rusko“**. Po jeho zhlédnutí následuje beseda s pedagogem Liborem Jandou a jeho hostem, novinářem Tomášem Vlachem.

Ve středu 6. dubna čeká na naše nejmenší návštěvníky **skřítek Všeználek**, ve čtvrtek 7. dubna dobrovolník Míra, který vezme děti do útrob kina Portyč. **„Naše dny“** je název knihy mladé a začínající autorky **Alžběty Čápové**, jejíž křest a autogramiádu chystáme na středu 6. dubna. Ve čtvrtek 7. dubna „dáme vědu“. Jde o nový projekt přinášející popularizační přednášky, tentokrát bude o rozhraní mozek-počítač přednášet **doc. Roman Mouček ze ZČU v Plzni**. V sobotu 9. dubna vás zveme na **Velikonoční jarmark**. Chybět nebudou kraslice, pomlázky ani tvůrčí dílny pro malé i velké. V neděli 10. dubna proběhne **velikonoční koncert dirigenta Oldřicha Vlčka** a jeho hostů. O tom, co nás čeká na obloze v dalším astronomickém roce, nám poví **Richard Kotrba z Hvězdárny Úpice** v úterý 12. dubna.

Ve středu 13. dubna bude ze své knihy „Krev, med a chmel“ číst bosensko-herzegovský autor Hadis Medenčević. I jeho téma hledání vlastní identity v české společnosti dnes velmi rezonuje. Ale nezapomeňme, že slavíme jaro! V knihovně s Kosmosem, Pavlem Janštou a Hiromi Ogata, kteří vás ve středu 20. dubna zvou na vernisáž výstavy obrazů ze dvou zvukomalebných knih **„Jak zní svět s kocourkem Kosmosem“ a „Slavnost květů s kocourkem Kosmosem“**. Ve čtvrtek 21. dubna čteme ve čtenářském klubu knihu Odkaz Ester.

Kameny zmizelých – 4. dubna si nenechte ujít komentovanou prohlídku písecké synagogy

S Hanou Mankovou se ponoříme do uměleckého světa maďarského spisovatele Sándora Máraie.

Do světa starých vinylů se naopak ponořit můžete na jejich burze v sobotu 23. dubna. V pátek 29. dubna budeme vyhlížet blížící se Máj a uslyšíme autorsky pojatý **přednes slavného díla Karla Hynka Máchy** v podání herců ze souboru TEArTR RAJDO. V dubnu můžete také v pravidelných časech navštívit všechny **kluby Bez překladu** a po delším čase se do astronomické pozorovatelny vrací **astrofotograf Václav Kubeš**, se kterým můžete ze střechy knihovny opět hledět ke hvězdám. Pokud se raději držíte při zemi, prohlédnout si můžete naše probíhající výstavy.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ,
Městská knihovna Písek

Mezi řádky s Rudy Linkou

Neobvyklé a originální divadelní vystoupení Mezi řádky přiveze ve středu 30. března do Divadla Fráni Šrámka významný jazzový muzikant Rudy Linka.

Jste uznávaný světoznámý jazzový kytarista, čím vás naplňuje toto povolání?
Tak toto je moc dobrá otázka … čím mě naplňuje mé povolání …. rád mluvím s lidmi a hudba je vlastně jen jiný způsob komunikace a odvažuji se říci , že daleko přímější než slova. Hlavně i daleko mezinárodnější - já mohu hrát kdekoli na světě a reakce posluchačů jsou skoro stejné. Také to, že kytara je dnes asi ten nejpopulárnější nástroj tomu přidává pocit, že jsme všichni jedna velká rodina.

Přál jste si už od dětství být kytaristou?
Nejdříve jsem chtěl být závodníkem na Tour de France.

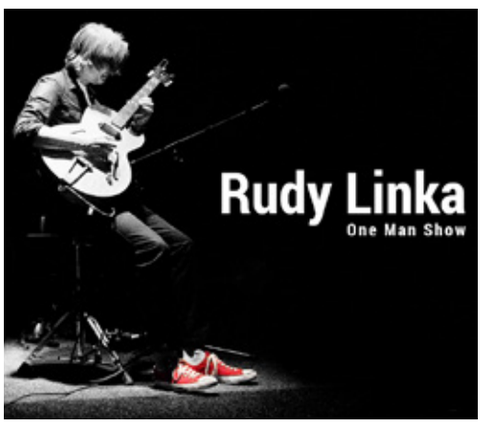

Na které své životní období nejraději vzpomínáte?
Minulý rok vyšla moje autobiografická knížka " Na cestě domů … vždycky" a tak to bylo snad poprvé, co jsem začal listovat v mé paměti. Ale pravdou je, že se minulostí moc nezabývám a asi je to tím, že neustále řeším a plánuji budoucnost, která mě zajímá daleko více. Na podzim vychází moje devatenácté album a po dvou letech budu opět na turné s mojí kapelou. Teď přemýšlím nad tím, co budeme hrát a co nového zasadím na zahradě.

Často jste vystupoval na světových scénách. Kde jste se cítil nejlépe?
Obecenstvo je skvělé všude na světě, ale to české je možná jedno z nejlepších. Belgičané jsou nám velice podobní. Asi to dělá to pivo…

V píseckém Divadle Fráni Šrámka 30. března připravujete divadelní "stand-up" vystoupení. Na co konkrétně se mohou diváci ve vaší show těšit?
Moje One man show "Mezi řádky …" je vlastně volné pokračování mé knížky, která se stala best-sellerem za pouhé dva měsíce. Je to kombinace hudby, mluveného slova a projekce a je to více divadelní představeni než koncert. Téma celého večera je " komunikace" a každý večer je naprosto originální. Už se k vám do Písku opět těším.

-CK-

Vzpomínka na starostu Tomáše Šobra

Dne 7. března 1873 zemřel ve věku 59 let Tomáš Šobr, starosta Písku, který se mimo jiné zasloužil o zavedení češtiny jako úředního jazyka na radnici. Naše škola má tu čest nést jeho jméno, a protože je 7. 3. zároveň svátek Tomáše, byly tu hned dva důvody k uctění památky a vzpomínce. Aktu se letos ujali žáci 9.A třídy a donesli kytičku k pomníku Tomáše Šobra v Pietním parku u Nejsvětější Trojice.

JAROSLAV VOLF, ředitel ZŠ T. Šobra

A jako Agent

I na jaře přichází Divadlo Fráni Šrámka s bohatým výběrem inscenací a koncertů. Různorodost představení profesionálních divadelních souborů zaručuje, že nabídka osloví i náročného diváka.

Švandovo divadlo přiveze do Písku ocenenou inscenaci **Agent tzv. společenský,** kterou můžete zhlédnout **v pondělí 28. března**. Silný komorní příběh v hlavní roli s Klárou Cibulkovou, která hraje matku, odkryje události, na které chtěli všichni zapomenout. *„Matka netušila, že žije s člověkem, který třicet let neřekl jeden podstatný fakt. Zároveň jí ale nic neudělal, nijak jí neublížil, neudal ji."*

Byť se jedná o komorní drama s konkrétní problematikou, vzniklo s tak úctyhodnou citlivostí, že je zpřístupněné všem bez ohledu na věk. Tak silný zážitek si odnesete z hlediště jen několikrát za život. A s ním v hlavě pár otázek, které vás budou provokovat, protože jste si až doposud mysleli, že na ně odpovědi znáte. A taky ujištění, že do té doby už se nesmíme nikdy vrátit. *-CK-*

Koupím smyčcové nástroje. Housle, violu, violoncello, kontrabas. Koupím i poškozené nástroje. **607 602 733**

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, *www.jogapisek.cz*
- **Jarka Olžbutová** – *www.uvodnaru.cz*
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, *www.ajurmed.cz*
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, *info@strom-setkavani.cz.*

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***.

Kapela Mig 21: koncertní turné JARO 22

Chlapecká, taneční, pěvecká a striptérská skupina z Prahy 5 Smíchova Mig 21 oznamuje pokračování koncertní série z loňského podzimu. Od začátku dubna tohoto roku hlásí návrat na koncertní pódia.

Jarní sadu koncertů odstartují Mig 21 v Chebu a zakončí klasickým trojkoncertem v pražském Lucerna Music Baru. Mezitím navštíví, kromě dalších měst, jihočeský Písek. Koncert v kulturním domě se uskuteční **v pátek 15. dubna od 20 hodin.** Vstupenky na koncert jsou již k dispozici na pokladnách Centra kultury nebo online na ***www.centrumkultury.cz***.

A těmito slovy zve diváky na koncerty frontman kapely Jiří Macháček: *„JARO22 bude ve znamení radostného setkávání lidí, neboť i to patří k hodnotám, které jsou válkou na Ukrajině napadeny. Takže se chystáme pokračovat v tom, co jsme nakousli na podzim a vtrhnout s naším nejčerstvějším programem do míst, která jsme na podzim ještě nestihli a učinit tak k plnému uspokojení našich příznivců s tím, že část výtěžku věnujeme na humanitární sbírku SOS UKRAJINA.“* ***-CK-***

Zdenka Sulanová – herečka utajená, nikoli zapomenutá

Akce nejen pro milovníky české kinematografie a prvorepublikové kultury, ale pro všechny, kteří se chtějí dozvědět něco o životě české herečky Zdenky Sulanové. V Galerii Dragoun ve čtvrtek 31. března od 17.00.

Již od prvního roku studia na Akademii výtvarných umění měl F. R. Dragoun vlastní ateliér na Vinohradech. Sousední ateliér patřil malíři Láďovi Ehrlichovi, krajináři a neobyčejně společenskému člověkovi. V jeho ateliéru se scházela poslední troska pražské bohémy. Zde Dragoun poznal např. Černou Káču, někdejší slavný model prof. M. Švabinského (i když v té době to byla již stará dáma). Láďa Ehrlich s sebou Františka brával i do společnosti a jemu Dragoun vděčí za to, že v mnohých pražských rodinách visí jeho portréty.

Kolik slavných osobností v té době Dragoun namaloval, bohužel nevíme. Co ale Galerie Dragoun vlastní, je podobizna jedné z nejslavnějších českých prvorepublikových hereček. Pro všechny, kteří se chtějí o životě české herečky Zdenky Sulanové něco dozvědět, připravujeme besedu s jejím synem Alešem Novákem. Zdenka Sulanová byla v meziválečné době národní hvězdou. Proslavila se například písní „Ty lesovské stráně“ a svým sladkým hlasem. Svůj nejlepší herecký výkon podala ve filmu Madla zpívá Evropě. Rodačka z Českých Budějovic by letos v únoru oslavila své 102. narozeniny. Besedu o jejím herectví a životě připravil Aleš Novák se studenty píseckého gymnázia Petrem Kreibichem a Terezou Bečvářovou. Vstupné 50 Kč.

DÁŠA SEDLÁČKOVÁ, Galerie Dragoun

Promítej i ty! My jsme Rusko

V jakém stavu se momentálně nachází ruská společnost? Zůstává v Rusku stále ještě alespoň nějaký prostor pro jiné postoje než ty, které prezentuje Kreml? Jak se největší stát světa změnil za posledních pár let?

Pokud vás zajímají odpovědi na tyto nebo i jiné otázky, to vše v kontextu války na Ukrajině, jste vítáni na dalším dílu projektu Promítej i ty!, který se ve spolupráci Městské knihovny Písek a festivalu dokumentárních filmů Jeden svět koná dne 5. 4. od 18:00 v přednáškovém sále knihovny. Součástí je projekce **dokumentu My jsme Rusko z roku 2019**, vypovídající o práci skupiny mladých ruských aktivistů, zapojených do kampaně v současnosti nejznámějšího opozičního představitele Alexeje Navalného před posledními prezidentskými volbami v Rusku. Následovat bude beseda s novinářem Tomášem Vlachem (Lidové noviny, externě ČT), který se specializuje na postsovětský prostor.

LIBOR JANDA, učitel gymnázia a spolupracovník Městské knihovny Písek

Z dokumentu My jsme Rusko

Písek a holocaust: Migrace židovského obyvatelstva

Změny politické situace koncem 30. let se výrazně dotkly i židovského obyvatelstva. V Československu je nutno uvést vliv Mnichovské dohody. Zabrání Sudet znamenalo odchody uprchlíků do vnitrozemí. Pohyb obyvatelstva se netýkal jen židovské populace z pohraničí, ale také Židů v českých městech. Některé rodiny tak změnily svá bydliště. Tím muselo žít několik rodin pohromadě nebo odcházely do jiných měst a obcí.

Mezi dlouhými řadami uprchlíků ze Sudet, prchajících před narůstajícím antisemitismem a henleinovci, bylo možné zaznamenat více než dvě desítky osob, usazených na podzim 1938 v Písku. Krátké období před odchodem do Prahy zde prožila soukromnice Amalie Billitzová, rodačka ze Sušice a příchozí z Kašperských Hor. Z Chebu našla nové bydliště Hermína Steinerová, a to v dnešní Nádražní ulici v Písku. Děti se navracely k rodičům, např. Karel Neumann do Přemyslovy ulice č.p. 228. Jeho otec Adolf zde měl byt. Zajímavostí je, že dům dříve rovněž obývala známá Kamila Stösslová. Počet obyvatel domu U Zlaté lodi na náměstí se rozšířil o rodinu Lea Franka, bratra majitele Emila Franka.

Pamětní deska mirovických obětí holocaustu. Foto Josef Motyka

Hromadné stěhování se nevyhnulo ani rodinám přímo ve městě. Jinak to se stěhováním nebylo ani po samotné okupaci a vzniku Protektorátu. Podle transportních listin z roku 1942 se několik Židů nastěhovalo do rabínského domu ve Smetanově ulici. Mimo jiné učitelka cizích jazyků Ludmila Blochová z původní adresy v Tylově ulici či Arnošt Weil, rodák z Volyně, dříve pobývající v ulici Na Převorce. Po odchodu rodiny Franků do Mirotic došlo k ubytování Berty Kohnové a Matyldy Friedové do domu č.p. 106. Arizace neboli převedení židovského majetku do árijských rukou se dotklo rovněž Drátovského mlýna (patřícího rodině Weilů, jmenovců rodiny výše zmíněného Arnošta Weila). Rodina majitele mlýna se v tomto případě přestěhovala na adresu v Žižkově ulici č.p. 383, kde kromě Weilových a Idy Stinglové, našel ubytování Mořic Traub, učitel ve výslužbě.

Vedle hodináře Viktora Vogla je možno zaznamenat několik osob v Praze. Jindřich Ferda, někdejší spolumajitel obchodu s lihovinami Hahn a Ferda, byl roku 1940 s manželkou evidován na písecké adrese Převorka č.p. 665. Pražské bydliště je spojeno s lokalitou Vinohradská 1201 na Hagiboru, budovou židovského chorobince. Před odchodem do Terezína měli náročný osud manželé Sattlerovi. Jejich dům na Fügnerově náměstí, dodnes nazývaný "Sattlerák", se dostal do německých rukou. V roce 1940 byli evidováni na společné adrese s příbuznými z rodiny Roubíčků. V tomto domě na Velkém náměstí č.p. 105 však setrvali krátce a až do transportu do Terezína pobývali v Praze, kde od roku 1922 žil jejich syn Otto, známý barový houslista.

Poznatky získané studiem evidenčních materiálů lze doplnit o zjištění Dmitrije Slonima. Z jeho činnosti je zřejmé, že někteří písečtí Židé odešli do okolí Blatné. Příkladem jsou zejména detaily ze života Evy Sandové. Tu Slonim popisuje jako mladou, hezkou, černovlasou dívku, střední plné postavy, červených tváří, vždycky usměvavou. Pocházela z rodiny píseckého obchodníka Alfreda Sanda z domu na Velkém náměstí č.p. 104. Hrála dobře volejbal a společně se svou sestrou Martou a spolužačkou Hanou Frankovou lze jejich jména najít v přihláškách dívčího skautingu. Matka Josefina Sandová odešla s dcerou do Blatné okolo roku 1939, kde žily na Koubkově třídě. Během tohoto období Eva měla známost s Ernou Kohnem. Vše však předčasně skončilo v Osvětimi, kde oba zahynuli (Evě bylo 23 let). Vedle Blatné se několik dalších osob z Písku přestěhovalo také do Kasejovic nebo Horažďovic.

Historická fotografie domu č.p. 105 na Velkém náměstí, kde žili Roubíčkovi. Archiv manželů Křováčkových

Židé z Písku po roce 1939 odcházeli také do Mirotic a Mirovic. Na budově Městského úřadu v Mirovicích se nachází deska se jmény mirovických obětí holocaustu. Ta obsahuje několik jmen osob, jež se přestěhovaly z Písku. Jde například o rodiny lékaře Alexandra Engela, majitele zasílatelství v Nádražní ulici Karla Saxla nebo prodejce dřeva Oskara Weigla. Deska připomíná také lékaře a hudebníka Oskara Taubera. V Miroticích jsou zaznamenáni členové dvou rodin, a to již zmíněných Frankových a Roubíčkových.

I z tohoto přehledu je patrné, že toto téma má stále ještě řadu bílých míst. Snad se to – i díky studentským aktivitám v rámci projektu Kameny zmizelých – brzy změní.

JOSEF MOTYKA
Spolupracovník Prácheňského muzea v Písku

Současný stav náhrobku Hermíny Steinerové na píseckém židovském hřbitově. Foto Josef Motyka

PIŠTE NÁM své názory!
RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.
Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na ***www.piseckysvet.cz.***

Loutkové divadélko Nitka
Neděle 27. března, 14:30: **Červená Karkulka, O kostlivci na písecké věži – dvě loutkové pohádky.** Vstupné 50 Kč.
REZERVOVAT VSTUPENKY NELZE – přijďte včas! Loutkové divadlo Nitka Písek, **Bakaláře 43/6, (vchod vedle Charity),** *tel.* ***605 845 890, www.nitka-pisek.cz.***

Cesta na hranice světů

Kde jsou hranice našeho světa? To je relativní. Donedávna jsem si myslel, že je potřeba sednout do letadla a letět přes hory, doly, moře a oceány, za hranice Evropy. Autem se tam většinou nejezdí. Aktuální agrese Ruska na Ukrajině však převrací vše na ruby. Co nám bylo na míle vzdálené, je náhle za humny, a to nejen obrazně, ale doslova. V Písku můžete aktuálně potkávat přibližně 500 lidí, kteří zpoza této hranice přišli a u nás hledají jistotu, bezpečí. K dnešku je tedy každý 60., koho potkáte ve městě, právě odtamtud. Co museli zažít, jaké jsou jejich osobní příběhy na strastiplné cestě, povětšinou nevíme.

Zleva Petr Putna a Martin Zborník

Od nás je nejbližší ukrajinský hraniční přechod ve Vyšném Nemeckém vzdálený pouhých 745 km, což je necelých 9 hodin jízdy autem. Kamarád Petr Putna tam již byl, aby mohl pomoci někomu na cestě do bezpečí. Když se mu v minulém týdnu uvolnilo místo střídajícího řidiče při jeho 2. cestě, neváhal

jsem se k němu připojil. Aby cesta bylo efektivní, chtěl jsem naše sedmimístné auto na cestu z Čech na kraj Slovenska ještě naplnit humanitární pomocí. To se ale nepovedlo. Po několika pokusech zjišťujeme, že přeprava je organizována hromadně v jednotkách kamiónů a vlaků. Vybaveni autosedačkami, jídlem, kávou a odhodláním tedy ve středu ráno vyrážíme. Hned za Humpolcem míjíme francouzský humanitární konvoj pěti kamionů. Cesta vesměs po dálnicích ubíhá velmi dobře. Vítaným bonusem jsou krásné hory Malé a Velké Fatry a nízkým sluncem osvětlená panoramata Vysokých Tater. Posloucháme Ivanem Trojanem načtené aktuální články Nočním vlakem z Kyjeva. Za Tatrami přichází soumrak. Našince chtě nechtě začne přepadat tíseň z té blízkosti války. Proč, proč?

Na otázky však již není čas. Vyšné Nemecké je na dohled v údolí. Na poslední odbočce před hranicí nás zastavuje policie: „*Pokud nejedete pro někoho konkrétního, musíte jet zpět do registračního centra na vlakovém nádraží v asi 20 km vzdálených Michalovcích. Jezdí tam kyvadlová autobusová doprava s běženci do registračního centra. Slovensko od pondělí mění postup.*“ Jedeme tedy nocí zpět do Michalovců. Cestou nás předjíždí několik houkajících sanitek vezoucí lidi z hranic do nemocnice. Míjíme kyvadlové autobusy. Na vlakovém nádraží v Michalovcích je z menší části obsazená vyčleněná čekárna pro běžence s možností přenocovat a se zajištěním základních potřeb. Stará se o ně několik dobrovolníků a na vše dohlíží policejní hlídka. Pro ty, kdo chtějí jet dál, se zde dá registrovat u stolku cizinecké policie. Kdo má ukrajinský pas, může cestovat vlakem zdarma. Základní záchytná síť nonstop fungujících informačních center a pomoci na Slovensku je tedy logicky navázána na uzlová vlaková nádraží.

Po prvotní akutní pomoci přímo na hranici jsou pro prchající lidi nově zřízena odlehčovací centra dále od hranic. Jedno z nich vyrostlo vedle sportovní haly a zimního stadionu v Michalovcích, kam nás z nádraží poslali. Jedná se o stanové městečko pod správou mnoha neziskových organizací, které zajišťují jednotlivé segmenty péče. O bezpečnost se starají policisté ve spolupráci s vojáky, o technické zázemí pečují dobrovolní hasiči. Vše šlape jak hodinky, i v noci je zde asi padesát pozitivně naladěných dobrovolníků, kteří se starají o hladký nonstop provoz celého areálu. Nás tam ale bez potřebného osvědčení od policie nevpustí. Po nedávných ojedinělých incidentech překupníků s lidmi, kteří zneužívali situace, Slovensko v zájmu bezpečnosti uprchlíků značně přitvrzuje. Na místním oddělení procházíme lustrací, jsme zaevidováni a je nám vydána potřebná „bumážka“ pro možnost zapojit se do pomoci.

Vracíme se do stanového městečka za sportovní halou, kam nás s povolením vpouští. Je okolo 21:30 a panuje zde relativní klid. Právě odtud kamsi odjíždí plný autobus běženců. Jsou zde čtyři velké

stany a osm menších. V registračním stanu u vstupu nahlašujeme naši nabídku přepravy. Zde je místo prvního kontaktu pro běžence. Každý příchozí musí být nejprve zaregistrován cizineckou policií, zjišťují se zde jeho potřeby a představy o dalším směřování, vysvětlují se formy dostupné pomoci. V samostatných menších stanech je nabízena psychologická pomoc a zdravotní ošetření. Ve velkém stanu je zřízena jídelna, toho času s fazolovým gulášem, čajem, kafem a velkým množstvím trvanlivých potravin všeho druhu a chutí, včetně jídla pro malé děti. Nechybí ani menší stany s lůžkovinami, oblečením a hygienickými potřebami.

Toto místo je koncipováno na základní pomoc. Každý se zde může ohřát, najíst, získat zdravotní, psychickou i materiální pomoc a přístřeší ve vytápěném stanu na maximálně tři noci. Dozví se, jaké jsou možnosti podpory, přepravy a případně mu zanedlouho nabídnou zajištěné přechodné bydlení v jiných městech. Slovensko je však většinově jen zemí tranzitní, z 350 tisíc příchozích zde zůstalo jen 50 tisíc. Přesto ve vedlejším informačním stanu právě nabízejí odvoz autobusem do zajištěného ubytování ve Zvoleně.

Potkáváme zde převážně matky s dětmi všeho věku, od těch nejmenších, malé děti svírají matky v náručí. Kočárky vesměs nemají. V semknutých hloučkách se drží i celé rodiny s prarodiči, často o berlích i na vozíčku, ovšem většinou bez mužů, kteří museli zůstat bránit Ukrajinu. Přes hranice nepouštějí muže ve věku 18-60 let, výjimku mají jen ti, kteří nejsou bojeschopní nebo mají tři a více dětí. Věcí mají opravdu málo. Každý má jen to, co unesl – to znamená to, co mám na sobě plus velká igelitová taška, která se vešla do volné ruky, když zrovna nenesu dítě, či nepodpírám někoho z prarodičů. Někdo s sebou vzal také své čtyřnohé mazlíčky. Ani na ty se zde nezapomíná. Mají samostatný stan s krmivem a ošetřením.

Myslí se zde i na ty, kdož pomáhají. Jídlo je zajištěné i pro dobrovolníky a personál. Při čekání na naše pasažéry jsme měli možnost ochutnat. Bylo to příjemné a dobré. Zdrželi jsme se o tro-

Pokračování na str. 12

Cesta na hranice světů

Dokončení ze str. 11

chu déle, než jsme plánovali, protože v době naší přítomnosti začali vypadávat elektrické agregáty zajišťující dodávky proudu pro celé stanové městečko. Všichni tím byli plně zaměstnáni, aspoň jsme ale měli více času poznat, jak vše funguje.

Z rozhovorů s dobrovolníky zjišťujeme, že teď je to jiné než na počátku migrační vlny. Přicházejí lidé z východních oblastí válkou těžce zkoušené Ukrajiny. Mají za sebou mnohdy dlouhou a strastiplnou cestu. Nikoho zde ale neznají. Nevědí, kam jdou a co bude dál. Zachraňují si doslova holý život, přišli o všechno, nesou si s sebou pro nás ne-

představitelné zážitky. Museli nechat na Ukrajině mnoho svých blízkých, o kterých často nic nevědí. Snaží se jim tu tedy poskytnout pocit bezpečí a tři dny na zotavení a rozmyšlení dalšího postupu.

Kolem 23:00 nás propojují s těmi, kdo potřebují individuální odvoz. Jedná se o dvě mladé matky s dvouletými dětmi a jednoho mladého muže. Jediný, kdo je schopen s námi komunikovat, je jedna z maminek. Muž i druhá maminka jsou totiž hluchoněmí a dorozumívají se navzájem znakovkou. Oprašujeme znalosti ruštiny ze základní školy. Přicházejí ze Záporoží a potřebují odvézt do Bratislavy, kde budou mít od sestry zajištěný byt. Chtějí na ni počkat na hlavním nádraží. Nabízíme dětské sedačky, prosí nás ale, zda mohou držet raději celou cestu své děti v náručích. Pochopitelně souhlasíme. Do kufru nakládáme pro pět lidí tři igelitové tašky, z čehož jedna je naplněna humanitární pomocí, jídlem, pitím, plenami. Nic víc nemají. Náš noční přejezd Slovenska za svitu měsíce téměř úplňkové noci může začít.

Snažíme se jet co nejklidněji, aby si v pohodlí a teple mohli všichni odpočinout. Zastavujeme jen na pravidelné střídání. Navigace nás u Liptovského Mikuláše svádí z dálnice do hor. Stále stoupáme do krásných Nízkých Tater, míjíme tisícimetrové svahy úpatí Ďumbieru. Cestou potkáváme stádo losů (?) a několik památníků SNP z 2. světové války. Jak je vše najednou živé i po těch letech. Bojíme se zastavit, abychom naše pasažéry nevystrašili. Konečně jsme za horami, dávají nám v zádech pocit velkého bezpečného valu od toho všeho zlého za nimi. Za volantem se střídáme až v bezpečí na pumpě v Bánské Bystrici. Naši spolucestující od nás nechtějí žádnou nabízenou pomoc, jídlo, pití či krátké vystoupení na protažení či toaletu. Sedí v teple a bezpečí auta. Potřebují jen dobít telefon. Děti podřimují, a tak po nezbytné pauze jedeme dál.

Pokračujeme podél Hronu průmyslovou krajinou. V autě všichni podřimují. Míjíme chemické závody. Je 2:45 a z dáli se najednou tlumeně začnou ozývat výstražné zvuky sirén. Zpozorníme. Zvuk stále zesiluje. Nervozita roste, nikde žádné výstražné majáky. Zvuk nabírá na intenzitě. Nepřichází ale zvenčí, vychází to z auta – z mobilu položeného mezi námi. Bleskne mi hlavou, kdo má takové vyzvánění? Nikdo. Jediná slyšící maminka nám s klidným hlasem říká: *„Daj meni my telefon.“* Sáhne po svém telefonu v nabíječce a vypne zvuk. A je ticho. Zbytek cesty přemýšlím, co to bylo. Byl to signál, že telefon je plně nabytý, někdo jí volal? Ne, nic z toho. Jde o chytrou aplikaci, toho času 5. nejpopulárnější na Ukrajině. Válka v přímém přenosu. To právě v místě jejího rodiště ruská armáda bombarduje nebo ostřeluje jejich domovy. Je děsivé, že tohle je denní chleba nejen lidí, jež vezeme.

Ještě za tmy, kolem půl páté, pomalu přijíždíme na místo určení v Bratislavě u hlavního vlakového nádraží. Děti se pomalu probouzejí. V nádražní hale je stálá dobrovolnická služba a přijímá naše cestující do své péče. Dostávají jídlo, pití, speciální místnost pro matky s dětmi vybavenou vším, co je třeba. Loučíme se se slzu v oku. Jsou to neskuteční hrdinové. Mají můj neskonalý obdiv za to, co dokázali.

Na cestu do Čech jsme nad ránem již nikoho dalšího nesehnali. V nádražním čekárně je jen pár lidí, kteří chtějí pokračovat dále do Evropy vlakem. Cestou zpět přemítám, zda to mělo celé smysl. Určitě ano. Unaveným a utrmáceným pěti lidem jsem možná po dlouhé době poskytli trochu pohodlí na jejich strastiplné cestě. To určitě mělo smysl. Oproti Petrově předchozí cestě je situace již jiná. Vlna uprchlíků je tak masivní, že prvotní neziskové vzedmutí převzal pod svou kontrolu stát a začalo se zde pracovat nejen v rámci jednotlivců, ale v jednotkách autobusů a vlaků. Je to děsivé měřítko. Situace se posunula. Není už problém s přepravou, většina zemí v našem regionu nabízí hromadnou přepravu zdarma. Proto se lidé kumulují v místech hlavních koridorů železnic – u nás v Brně či v Praze.

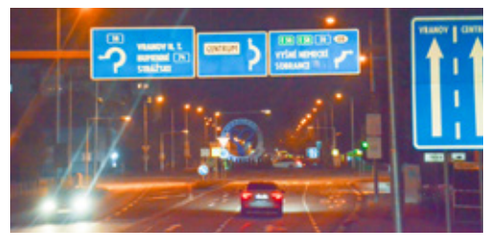

Problém je teď jinde. Kam se všichni ti nešťastní lidé v Evropě ubytují a následně jak se o ně postaráme, než jim šílený mocipán z Kremlu přestane bombardovat domovy. Možná se už ale někteří z nich nebudou mít vůbec kam a proč vrátit. Tady je teď naše parketa, kde se dá účinně pomáhat. Pokusme se alespoň trochu vžít do jejich kůže a pomozme jim zvládnout tyto těžké chvíle. Pomozme těmto hrdinům se začleněním mezi nás. Zaslouží si to.

A kdo stále pochybuje, zda to vlastně celé není přeci jen trochu jinak, zda máme těmto lidem vůbec pomáhat, doporučuji se na pár dní odstěhovat do vlhkého sklepa s nainstalovanou aplikací: Повітряна сигналізація – Protivzdušný poplach. Dokonce si mohou vybrat město na Ukrajině, ve kterém na malou chvíli v přímém přenosu mohou okusit, jaké to asi je. Až po dvou dnech vylezou, možná změní názor – a pokud ne, měli by se vydat na cestu na hranice světů nebo ještě dál. Tam třeba pochopí, co se to tady vlastně děje.

Nám trvala cesta na hranici světů bezmála 24 hodin. Jak dlouhá ale bude pro všechny, které jsme měli tu čest chvíli doprovázet, netuším. Přeji si ale, aby byla co nejkratší. Važme si všeho, co máme. Není to samozřejmost. Díky všem, kdo na této cestě jakkoli pomáháte.

Sláva Ukrajině a čest jejich bezejmenným hrdinům.

Text a foto MARTIN ZBORNÍK

Mikuláš Ota Buzický: Z lékaře dominikánským knězem

Asi to také znáte. Sedíte, koukáte do mobilu, prohlížíte telefonní kontakty. Některý voláte často, jiný méně, některý už ani neznáte a netušíte, proč jste si ho vlastně do adresáře zaevidovali. S některými čísly máte spojené i konkrétní osoby, obličeje, zážitky. Pokud některý z kontaktů nemáte kam přiřadit, vymažete ho. Jsem na tom stejně. Jeden z kontaktů, který mám už řadu let v adresáři, ale vymazat nemohu, i když už bezpečně vím, že neexistuje. Je pod písmenem O a označen ho mám jako Ota Mikuláš. A proč jsem si na něj vzpomněl právě v těchto dnech? V úterý 29. března by oslavil šedesáté narozeniny.

Poprvé jsme se setkali, stejně jako s řadou dalších, při dětských hrách na „Gottwalďáku". Prvním velkém píseckém panelovém sídlišti, plném mladých rodin s malými dětmi, které jsou dnes ve věku svých tehdejších babiček a dědů. Do první třídy jsme nastoupili po divokém okupačním srpnu 1968. Po čase se naše cesty rozdělily, každý jsme šli na jinou základku.

Sešli jsme se znovu v jedné třídě až po devíti letech. Na píseckém gymnáziu. Ota seděl vedle Pepíka, dnes jaderného fyzika v řadě u okna ve druhé lavici. Já seděl také ve druhé lavici, ale v řadě u dveří. Musím se upřímně přiznat, že úkoly z fyziky a matematiky jsem často dopisoval před vyučováním. Všichni jsme věděli, že Ota a Pepík jsou výborní matikáři a úkoly nám lajdákům dají zcela nezištně opsat. Před každou matematickou písemkou jsme se s Otou scházeli a on nám během jednoho odpoledne vysvětlil to, oč se náš profesor matematiky snažil několik předchozích hodin. Prostě nám to uměl objasnit v klidu a bez zbytečných nervů a stresu. Po maturitě jsme se ještě setkali na závěrečném večírku a vpluli do života na školách v celé republice. Nikdo z nás se nedivil, že Ota odešel studovat Lékařskou fakultu v Plzni. Kdo jiný by se taky měl stát lékařem, nežli ten, kdo je lidský, chytrý a nezištně pomáhá ostatním?

Rok 1989 změnil naše životy, ať už jsme chtěli nebo ne. Hektická a turbulentní doba nás postavila na pomyslnou startovní čáru. Někdo vyběhl rychle, někdo šel pomalu. Svět, jaký jsme do té doby znali, se obrátil o 180 stupňů. Obrátil se i náš život. Když jsem po pár letech napsal Otovi dopis na domácí adresu (ještě nebyly mobily ani e-mail) dostal jsem odpověď z Kláštera dominikánů v Olomouci. Odesílatelem byl Mikuláš Ota Buzický. Kamarád a spolužák, který se připravoval na dráhu dominikánského kněze. V krátkosti mi popsal svoji cestu od lékaře k řeholníkovi, ale byl to pořád starý dobrý Ota, i když s novým jménem Mikuláš. Nijak mě jeho rozhodnutí nepřekvapilo. Byl jsem dokonce rád a pyšnil jsem se tím, že budu mít kamaráda, se kterým budu moci otevřeně diskutovat o duchovních věcech a možná nahlédnu i do zákulisí kněžského života.

Jeho cesta od lékaře k dominikánskému knězi nebyla snadná. Motivací se mu staly knihy a životní osud slavného lékaře, teologa, filozofa Alberta Schweitzera. Již během studia Lékařské fakulty začal v Plzni tajně docházet mezi dominikány. Po ukončení školy nastoupil u záchranné služby. V roce 1988 začal dojíždět do Olomouce a vstoupil do dominikánského řádu. Krátce nato zahájil studium teologie. Studium na nějakou dobu přerušil a vydal se jako lékař do Afriky. V letech 1993 – 1995 působil ve dvou nemocnicích v Keni. Poté se vrátil na několik let zpět do Písku a Milevska k práci na záchranné službě. V roce 2000 se vydal prostřednictvím Trnavské univerzity opět do Afriky. V tvrdých životních podmínkách jižního Súdánu sužovanému dlouholetou a krvavou občanskou válkou spolu s dalšími lékaři zakládal nemocnici. Oba dva africké pobyty na něj měly velký vliv. Tam teprve poznal skutečné lidské utrpení a obrovský rozdíl mezi životem v bídě a bohatství.

Africkým lékařem s místním průvodcem.

Na dotaz novináře, jakou tam měl lékařskou specializaci, s úsměvem odpověděl: *„Africký lékař do toho musí umět říznout, musí být především chirurg, internista, gynekolog, porodník, ale i psycholog... zkrátka všechno dohromady."* Dramatické zážitky částečně vyvážila krása přírody, zvláště ta v Keni. Jeho africké vyprávění by vydalo na knihu. Po návratu z Afriky se pevně rozhodl pro životní dráhu kněze. Studia teologie dokončoval ve francouzském Toulouse. Toto studium bylo velice náročné, protože celé probíhalo ve francouzštině. Angličtinu směl používat jenom velmi omezeně. Musel se tento obtížný jazyk během krátké doby naučit a studium nakonec úspěšně dokončil. Vysvěcen na kněze byl 9. srpna 2008.

Dominikánským knězem při křtu.

Osobně rád vzpomínám na svou olomouckou návštěvu u Oty v roce 2009. Mohl jsem bydlet přímo v budově kláštera a prožít několik všedních dnů mezi dominikány. Od společné snídaně přes rozdělení běžných pracovních úkolů až po přípravu a sloužení mše svaté. Den byl zakončen společnou večeří a večerní modlitbou. Nikomu nevadilo, že se ptám na věci, které všem duchovním připadají běžné a odpovídali na mé zvídavé otázky trpělivě a s úsměvem. Nezapomenutelná byla i naše společná procházka přes krásné olomoucké náměstí s Mariánským sloupem uprostřed. Lidé se s Otcem Mikulášem zdravili, zastavovali, žádali o radu nebo si chtěli jenom krátce popovídat.

Svou první mši po vysvěcení knězem sloužil Mikuláš Ota v zaplněném píseckém kostele Narození Panny Marie. Tu jsem bohužel nestihl, ale vše jsem si vynahradil krátce nato v komornějším prostředí kostela svatého Václava, vše zakončeno požehnáním.

Rád vzpomínám na setkání v restauraci U Reinerů, kde jsme se s několika spolužáky před koncem roku 2012 společně s Otou sešli.

„Oto, můžeš nám požehnat do příštího roku i tady?" – *„Proč ne, můžu."* Všichni jsme u stolu mlčky sklonili hlavy. Ota nám požehnal a popřál všechno nejlepší do nového roku. Myslím, že si tenhle okamžik všichni neseme v sobě jako vzpomínku na výjimečného kamaráda a spolužáka. Před rozloučením jsme se domluvili na dalším setkání, tentokrát v červnu následujícího roku U Báby Lišků na Flekačkách. Nikdo z nás tehdy netušil, že se s Mikulášem Otou Buzickým vidíme naposledy. V červnu jsme se skutečně U Báby Lišků sešli. Bez Oty. Zemřel v Olomouci 28. května 2013. Vzali jsme si sebou jeho fotografii, objednali pití i pro něj a přiťukli si na spolužáka.

„Milý kamaráde, Oto Mikuláši, posílám ti tam nahoru mnoho pozdravů a vzpomínek" vyťukám 29. března do SMS zprávy na mobilu na již neexistující číslo a odešlu. Nevím, jestli tahle esemeska dorazí, ale možná se bude potulovat tak dlouho éterem až ji zachytí ten správný adresát. Tohle telefonní číslo si z mobilu opravdu nikdy nevymažu.

JAN MEŠŤAN

Fotografie z rodinného archivu rodiny Buzických.

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

9. 3. **Žanetě Kantorové**, Hluboká nad Vlt., dcera **Laura** a syn **Filip Krištofovi**
10. 3. **Ivoně Máchové**, Sepekov, dcera **Marie Máchová**
10. 3. Ing. **Evě Zachové,** Nový Dvůr, syn **Vojtěch Zach**
10. 3. **Janě Tjutčevové**, Písek, dcera **Malvína Ella Tjutčevová**
10. 3. Ing. **Kamile Soldátové**, Kostelec n. Labem, dcera **Sofie Soldátová**
10. 3. **Michaele Čuřínové**, Bezdědovice, dcera **Emma Pancová**
11. 3. **Martině Honsové**, Protivín, syn **Marek Zeman**
11. 3. **Kláře Zemanové**, Ostrovec, dcera **Emma Lukáčová**
11. 3. **Marcele Klasové**, Písek, syn **Jan Burian**
11. 3. **Veronice Hrnčířové**, Čížová, dcera **Rozálie Červená**
12. 3. **Julii Partyka**, Zdíkovec, syn **Josef Voldřich**
12. 3. **Miroslavě Fořtové,** Blatná, syn **Jonáš Fořt**
13. 3. **Michaele Čecháčkové**, Týn n. Vlt., dcera **Laura Němcová**
13. 3. **Lucii Křížové**, Čimelice, dcera **Sofie Pinkavová**
14. 3. **Denise Červenkové** ,Orlík n. Vlt., syn **Dean Říha**
15. 3. **Ivaně Machartové,** Chelčice, dcera **Viktorie Marková**
16. 3. **Anetě Pudivítrové**, Vodňany, dcera **Melissa Kocandová**
16. 3. **Markétě Valentové**, Štěkeň, syn **Tomáš Valenta**
16. 3. **Evě Voříškové,** Písek, dcera **Marianna Marušková**
17. 3. **Veronice Hochové,** Písek, syn **Adam Karas**
18. 3. Bc. **Kláře Říhové**, Písek, dcera **Tea Říhová**
18. 3. **Barboře Obstové**, Sušice, dcera **Tereza Holečková**
19. 3. **Janě Holubové**, Písek, syn **Přemek Holub**
20. 3. **Vendule Linhartové,** Drachkov, dcera **Magdaléna Kroupová**
20. 3. **Markétě Pintrové,** Písek, syn **Ondřej Pintr**
21. 3. **Michaele Rybákové**, Písek, syn **Luboš Rybák**
21. 3. **Barboře Mrázové,** Prachatice, syn **Václav Mráz**
21. 3. **Veronice Rejtnarové,** Jetětice, syn **Marek Otta**
21. 3. **Janě Hlavínové**, Kovářov, syn **Lukáš Marek**
21. 3. **Lence Vlachové,** Tábor, syn **Matěj Vlach**
21. 3. **Miladě Lutovské**, Protivín, syn **Oliver Tvrdek**
22. 3. **Jaroslavě Hrachové,** Písek, synové **Miroslav a Jiří Hrachovi**
22. 3. **Natálii Bozděchové**, Milevsko, dcera **Stella** a syn **Lukáš Sivákovi**

Úvaha na téma: Současné dění na Ukrajině

Před několika dny vypukla válka mezi Ruskem a Ukrajinou. Dle mého názoru je to hrozné, stovky mrtvých lidí jen kvůli jedné osobě. Ukrajina se ocitla v situaci, ze které může těžko ven. Mám okolo sebe mnoho kamarádů, kterým tam umírají rodiny, přátelé a nemohou s tím nic dělat. Můj největší obdiv patří prezidentovi UK. Je velmi statečný a bez ohledu na to, že má doma rodinu, bojuje za svou zemi. Na rozdíl od prezidenta Ruska, který jen sedí v bezpečí a nechává zabíjet lidi. Vůbec si nedokážu představit, v jakém strachu a nebezpečí lidé z Ukrajiny žijí. Nedokážu si představit, jak jim je, když vše, co vybudovali, je rozbité. Ukrajinci mají můj velký obdiv a jsem ráda, že můžeme poskytnout alespoň malou pomoc a zachránit tím Ukrajinu.

Kdoví, zda z toho nemůže být i 3. světová válka. Pokud ano, doufám, že všichni budeme v pořádku a ubráníme naši zemi.

ADÉLA ZEMANOVÁ,
studentka 1.A, SZeŠ Písek

HRAJEME PRO SLONA
písecká folk-punk kapela
Jakofakt?
Divadlo Pod čarou
26. března od 20:00
200 Kč, v předprodeji 180 Kč, na podporu obnovy domuU Slona

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

7. 3. **Helena Bačkorová**, Mirotice, *88 let*
8. 3. **Marie Profantová**, Těšínov, *81 let*
8. 3. **Antonín Velinský**, Písek, *98 let*
10. 3. **Josef Peterka**, Zalužany, *89 let*
10. 3. **František Trča**, Písek, *89 let*
11. 3. **Josef Jiřík**, Albrechtice n. Vlt., *76 let*
11. 3. **Jan Chvosta**, Dobev, *72 let*
13. 3. **Marie Říhová**, Písek, *87 let*
15. 3. **Júlia Baková** , Písek, *86 let*
14. 3. **František Schuh**, Vlastec, *57 let*
15. 3. **Josef Tetour**, Krsice, *84 let*
16. 3. **Alena Šmejkalová**, Písek, *80 let*
19. 3. **Božena Procházková**, Písek, *68 let*
17. 3. **Ivana Matoušková**, Písek, *76 let*
20. 3. **Petr Sýkora**, Cerhonice, *68 let*

Pohřební služba AVE FENIX

4.3. **Václav Fenyk**, Oslov, *69 let*
18.3. Ing. **Jiří Pauč**, Písek, *73 let*

Jakoukoli inzerci, **poděkování,** reklamní články, vzpomínky na zesnulé, vzkazy, nabídky aj.
v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz
domluvíte na tel. **607 777 993**
nebo e-mailem: ***inzerce@piseckysvet.cz***

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477
MOBIL NONSTOP
606 627 983 ▪ 602 553 056
e-mail: habich@habichps.cz
www.pohrebnisluzbapisek.cz
ZNAK KVALITY CECH HROBNICKÝ
STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY
Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.
Písek, Harantova 415
IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
web: ***www.psavefenix.cz***
Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice
Nonstop linka: 720 284 921

Athelas: První jarní probouzení

21. 3. 2022. Dnešní ráno přineslo první jarní den. Sluneční paprsky se opírají do skleněného okna na protější straně knihovny. Potkávám se s naším osobním Athelasovým Laskavcem, Kačkou Šolcovou a jdeme spolu přes nádvoří probrat deku ze zimního spánku. Kdyby nespala takhle za sklem, viditelná všem návštěvníkům knihovny a kavárny, jeden by skoro zapomněl, že nějaká deka existuje. Ale my ne. My nezapomněly. Kdepak.

Čekaly jsme s Katkou a číhaly na nejvhodnější okamžik, kdy zaťukat na sklo. A teď to přišlo. Dneska. 21. 3. 2022, první jarní kafe v kavárně, přesně dva měsíce před... před naším setkáním. Ťuk. ŤUK. „Vstávej, už je pomalu čas…“ Kačka se snaží, deka nic. Dělá, že nás neslyší. Aspoň se teda vyfotíme, ať máte důkaz. Krkolomně se snažíme o takovou tu „selfie“ fotku, jak natahujete ruku jako chobotnici a pokoušíte se u toho usmívat, ale to víte, nejsme už generace nejmladší… a přesně v tu chvíli se zjeví naše milá Iva Čabrádková z knihovny u dveří, to je teda náhoda... anebo není, ona se takhle totiž zjevuje vždycky, když ji člověk potřebuje. Tak nás vyfotí a pustí nás k dece zevnitř. Jednotlivé ruličky mžourají svými pletenými oky a popravdě, zdá se, že se jim ještě do akce moc nechce. Ta žinylková nejvíc nahoře, co po ní touží moje dcera, ta protestuje nejvíc. Prý je ještě čas. Dva měsíce. Celé dva měsíce. Je to trochu jako s králíkem z klobouku... taháte ho za uši ven a on šup zpátky. Zkrátka, to, že je někdo nejlaskavější deka všech dob, zdaleka neznamená, že se mu hned z jara chce vstávat a jít se ukazovat na most. Ale času dost, říkáme si s Kačkou, necháme deku dekou a jdeme tedy konečně na tu kávu. V tu chvíli kolem nás procházejí skupinky žen, mladých slečen i dětí z Ukrajiny, mají v knihovně setkání a my se znovu ptáme samy sebe, jestli je vhodná doba vůbec s nějakou dekou otravovat v téhle době, pro kterou v sobě ještě stále hledám jméno.

Myslím, jako už potisící, na to, jaké to asi je, opustit nebo rovnou ztratit domov. Ani si to nechci představit. Jenže pak přichází v našem rozhovoru zajímavé místo. Je to moment, v němž nám dochází, že člověk si dobrovolně a sám své utrpení vlastně nevybírá (povětšinou). Máme takovou lidskou vlastnost vybírat si spíš to lepší… snazší, nemyslíte? Nerozhodneme se pro válku, stejně tak se nerozhodneme záměrně pro nemoc, která nás přivede ke konci života. Nikdy si záměrně nevybereme bolest těla nebo duše. Ztrátu. Je těžké se loučit, o něco přicházet. Nenajdeme přece místo, kde nám bude nejhůř, abychom tam setrvali. Těch příběhů, v nichž by bylo a je třeba pomoci, jsou na světě tisíce, miliony, možná miliardy. Ty příběhy plete sám život a někdy je taky páře. A my tady stojíme, se svými osobními životními jehlicemi nebo háčkem a tu pomůžeme plést tady, tu uháčkujeme oko pro někoho dalšího, kdo si svůj kříž také možná nevybral. Co si ale můžeme vybrat, pro co se můžeme rozhodnout i teď, je radost. Možná se na mne budete zlobit, ale já myslím, že i v tomto čase je v pořádku mít radost. Žít po chvilkách normální život. Potkávat se s přáteli. A vybrat si svůj způsob, jak přispěji světu. A tak jsme se rozhodly, že podpora domácí hospicové péče u nás v Písku skrze největší deku v ČR a skrze radostné setkání s našimi přáteli i kolemjdoucími na Kamenném mostě není špatná

věc. Neznamená, že ignorujeme situaci, neznamená, že nepomůžeme tam, kde je třeba. Znamená jen a pouze to, že naši pacienti a jejich rodiny, kteří potřebují naši péči, ji potřebují navzdory všemu, co se děje za dveřmi jejich domů a bytů a navzdory všem bolestným zprávám z celého světa. Ta spící upletená věc za skleněným oknem nakonec může být důvodem, proč jednoho květnového odpoledne, přesně řečeno 21. květnového odpoledne, vyrazit na Kamenný most a posílit druhou stranu světové mince…tu radostnou. Podpořit myšlenku, že umírání je součástí života a že, přestože jsme domácí hospic a přestože pečujeme o naše pacienty, kteří procházejí bolestným obdobím konce života, je pro nás v pořádku pečovat i o všechno ostatní. O život takový, jaký zrovna je. Tak vás chci moc pozvat, za celý hospic, vyjděte v těchto jarních dnech ven, nechte si posvítit svěží jarní slunce do tváře a řekněte si, že život je prostě fajn. Přihodíte svůj kousek na misku vah světla, radosti, dobrého života. A třeba nakonec převážíme tu druhou.

KATKA LITERÁKOVÁ
Domácí hospic Athelas

P. S. Dává-li vám naše práce smysl, budeme velmi vděční za vaši finanční podporu. DĚKUJEME!
Č.ú. 8491450001/5500

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	6		3		4			
		5			2			3
4				1	9	2		6
	9		2		7		8	
5					6		3	
		1		5		9		
1		4				6	2	
			4	2				1
	5			7				

	8		4		3			
		7					3	
9				5				
2	6		5				4	
			7			5		
4				6				
	9	4					6	
				3	8	4		
		8			2			5

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

V 18. A 19. STOLETÍ město Písek nebylo, na rozdíl od měst okolních, zasaženo vlnou prudké industrializace. Hlavním důvodem byl odklon trasy hlavní .../ TAJENKA/... do výhodnější a přímější polohy, mimo území Písku. Ačkoli průmysl ve městě existoval, nedosáhl většího významu a rozměrů.

Ze správných řešení zaslaných **do čtvrtka 31. března** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a svůj telefon**!

AGOT, ALLE, KRU, NAN, ZÍB, POMPE, TIOP, REZOL, SUDA, SEYDL, TIRK	KOČKOVITÉ ŠELMY	THAJSKÁ ŘEKA	FR. SÍDLO		OBRAT-LOVCI	ANGL. HRÁT	FRAN-COUZSKY SKÁLA	STÁLE POPULÁRNÍ PÍSEŇ	CITO-SLOVCE ÚDIVU		PŘED-LOŽKA	RYCHLE	ČESKÝ SKLADATEL 19.STOL		ŽENSKÉ JMÉNO (3.8.)	DUMASŮV MUŠKETÝR
LIBÉRIJSKÁ LET. SPOL				KASR Začátek tajenky						SPZ PRAHA - VÝCHOD				ZN. MILIAM-PERU ANGL. JÍT		
GERMÁN-SKÝ KMEN Z OBDOBÍ STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ										FRANCOUZ-SKY ČERVENAT SE CHEM. ZN. GALLIA						
ZÁSOBENÍ TKÁNÍ NERVOVÝMI VLÁKNY									BENÁTSKÝ ČLUN EVROPAN							
	SLOVEN. NÁRODNÍ POVSTÁNÍ	PODNOSY ZPOLA (NÁŘEČNĚ)					CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO ZN. BROMU				VÝROBCE POČÍTAČO-VÝCH HER Konec tajenky			DOVED-NOST UTROUSIT (SLZU)		
SVĚTOVÝ POHÁR			CITO-SLOVCE SMÍCHU DERIVÁT FENOLU			MEZINÁ-RODNÍ KÓD BULHARSKA TÁZACÍ ZÁJMENO				SPZ FRÝDEK MÍSTEK KÓD IRSKA			SÍDLA SLUCHU FR. OSTROV			
DOUPATA					ZVUK EL. ZVONKU KOMERČNÍ BANKA				MPZ ŘECKA ŘÍMSKÝCH 1500			STARO-ŘECKÝ BÚH VÁLKY ZN. RHENIA				
MASO							ZÁKAZ DOVOZU NEBO VÝVOZU ZBOŽÍ LOTYŠSKÉ PLATIDLO								BÁJNÝ OBŘÍ HLAVONO-ŽEC	NÁHLE
	DUŠEVNÍ OTŘES	NÁŠ HEREC BÝVALÝ TELEVIZNÍ POŘAD				ZMRZLÁ VODA ZVUK PADAJÍCÍCH KAPEK				AKVARIJNÍ RYBA JMÉNO HEREČ. JANŽUROVÉ						
STOH LISTIN					KLUB ANGAŽ. NESTRANÍKŮ ČÁST NERVOVÉ SOUSTAVY				ANGL. ONO FR. ŘEKA			AMERICKÝ ATLET OBDIVOVA-TEL VŠEHO MÓDNÍHO				
OBELSTÍT								OZDOBA LUSTRU BRKO					POHÁD-KOVÁ BYTOST SÍDLO V BELGII			
KILOMETR			ČEDIČOVÁ KUPA U ROUDNICE N. LABEM BEZE SLOV				TAŠKA ANGL. HARFA							ZNAČKA KILOTUNY AGENT 007		
	ZKR. ATLETIC-KÉHO KLUBU	SMŮLA (LIDOVĚ) BENZÍN				ČÁST TĚLA VEL-BLOUDA UKAZOVACÍ ZÁJMENO				ČESKÝ PODNIKATEL NĚM. PŮVODU INIC. KOMENSKÉHO						
SOUHLAS				ÚTOK POKOLENÍ					OVOCNÉ STROMY TEDY (NÁŘEČ.)							
MŘÍŽE					ANGL. NEBO NÁŠ ROZHLA-SOVÝ REŽISÉR			TAJNOST MŘÍŽKA				NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU POVEL			OPATŘO-VAT UZDOU	NÁŠ ASTRONOM (1884-1959)
	ESPERANT-SKY TO KVŮLI					MUŽSKÉ JMÉNO (4.7.) POHLED (ANGL.)							CITO-SLOVCE DUSÁNÍ SLEPIČÍ SLABIKA			
ČÁST PRAHY							ČASOVÁ SPOJKA PRAŽSKÁ STAVEBNÍ OBNOVA			SOUPEŘ JUGOSL. SÍDLO				PŘEDLOŽKA SPZ RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU		
AFRICKÝ KMEN				DRUH PSA PLOŠNÁ MÍRA					NEJVYŠŠÍ VÝKONY RUDNÉ DOLY (ZKR.)							
EGYPT. BÚH SLUNCE			ODSUVNÍKY										CHAPLINŮV FILM (1921)			
DÁNSKÁ POČETNÍ JEDNOTKA			DRŽITEL JEDI-NEČNÉHO VÝKONU										SPZ OSTRAVY			